

[Glistrup]

man efterhånden bruger et milliardbeløb hver evig eneste år på at sende folk ud for andres penge; det er dér, fejlen er. International kontakt er godt og er vigtigt, men det skal først og fremmest foregå i den private sektor. International kontakt inden for det offentlige burde være langt, langt sjældnere, end den er i øjeblikket, for det er ikke dér, der er behov for, at folk mødes. De skal mødes f.eks. på idrætspladserne i Moskva til de olympiske lege, de skal mødes f.eks. på Mallorca, Gran Canaria og andre steder, men de skal ikke mødes til disse meningsløse ædeluxus-konferencer, som i meget, meget høj grad præger både det danske folketing, kommunalbestyrelser og adskillige andre offentlige myndigheder, og som efterhånden breder sig som en pest, hvis ikke man forstår alvoren i den hævede pegefinger fra fremskridts-side om, at folketinget som landets øverste organ nu bør begynde at kigge nærmere på det.

Det andet hovedprincip i forslaget er, at når man skal tage fat på det enorme misbrug, som foregår af skatteydermidler til rejser i øjeblikket, er det sted, man bør begynde ved, folketingets egne dispositioner. Det er nu engang folketinget, som mere end nogen andre er skyld i, at de omfattende offentlige besparelser er blevet nødvendige, fordi man her i folketinget igennem den sidste snes år i den grad har ført en uforvarlig økonomisk politik. Det er derfor, det er nødvendigt for os i folketinget nu at gå ud til befolkningen og sige: selv om det måske ikke er helt rimeligt, at I skal skære ned på den institution, på det område og på det felt, er det altså blevet nødvendigt at spare, fordi 20 års folketingsflertal i den grad har vanrøgtet deres opgave.

Men når det er forholdet, er det særdeles vigtigt både af moralske og psykologiske grunde, at vi begynder med at se på folketingets og folketingsmedlemmernes egen adfærd, og derfor er det så ulykkeligt, at der kan rejses al den berettigede kritik, som da hr. Arne Melchior f.eks. med stor foragt sagde, at det jo bare er Ekstra Blads-journalistik eller noget lignende. Ja men når denne Ekstra Blads-journalistik kan trives, er det netop, fordi man fra folketingets side giver anledning til det.

Jeg giver ikke en døjt for hr. Chr. Christensens indpakning, dette med, at man er

ude for at repræsentere folketinget. Hvad i alverden skal folketinget repræsenteres for nogen som helst steder i udlandet? Den danske befolkning skulle meget gerne repræsenteres i udlandet, men bestemt ikke folketinget. De 179, der sidder i folketinget, har én eneste opgave, nemlig at skabe ordentlige og lykkelige livsforhold for dem, der lever i Danmark og ikke selv rejse rundt i sus og dus og lade sig repræsentere både over for det ene og det andet. Et organ af den type, som hr. Chr. Christensen var inde på dér, er absolut ikke et organ, som man på nogen som helst måde kan finde nogen plads til.

Hr. Kurt Hansen spurgte, om man fra fremskridtpartiets sekretariat kunne få oplysninger om, i hvilket omfang fremskridtpartiets medlemmer har deltaget i diverse rejser for at kunne danne sig det erfaringsgrundlag, som bl.a. ligger bag ved dette forslag, og som i øvrigt også ligger bag ved adskillige andre gode initiativer, vi er fremkommet med i folketinget. Nej, det kan man ikke. Vi er et antibureaukratisk parti. Vi forsøger ikke at samle alverdens ting i kartoteker, arkiver og alt muligt andet. Derfor har vi ikke de lister, som hr. Kurt Hansen omtalte, men selvfølgelig er dette som alle andre historiske data noget, som vi alle sammen kan være interesseret i at sandheden kommer frem om, og vi vil da også fuldstændig stå ved, at vi har forsøgt at foretage en afvejning i hvert enkelt tilfælde af, om det var rimeligt under de givne forhold. Vi har altid forsøgt at arbejde under den tilværelse, som flertallet nu engang byder os, og vi har altså på de grundlag, der har foreligget, truffet vor afgørelse fra sag til sag, og det vil vi blive ved med. Vi må selvfølgelig rette os efter, at de andre er i flertal i øjeblikket, og derfor må vi køre på de betingelser, som de andre fastlægger, men vi må også forbeholde os retten til at gøre de andre klogere, som det da heldigvis er lykkedes for os på så umådelig mange områder igennem de ni år minus én dag, hvor fremskridtsbevægelsen har virket, og få forklaret, at man hverken af økonomiske, moralske eller psykologiske grunde kan tillade sig bare at lukke øjnene for de virkelige problemer og deltage i en sådan almindelig partitaktisk nedrakning, som denne debat desværre er skejet ud i.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):